

3420

Sett den secken i min dotters hus,
ho ha falliralla,
där står han fri för både råter å mus,
å ho å ha falliralla,
å ho å ha falliralla.

När som dett blef mörkt i var ända vrå,
ho ha falliralla.
så kunde den secken både krypa å gå,
å ho å ha falliralla,
å ho å ha falliralla.

Ack kära min mor, ten mp ett ljus,
ho ha falliralla,
för här är tjyva i våra hus,
å ho å ha falliaralla,
å ho å ha falliralla.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

66
65

3420

Ack kära min mor, sleek genast ert ljus,
ho ha falliralla,
dett var barax en katt, som spende en mus,
å ho å ha falliralla,
å ho å ha falliralla.

De va tusan till möllare katt,
ho ha falleralla,
han hade stöfla å höjer hatt,
å ho å ha falliralla,
å ho å ha falli ralla .

Tig du kjäring eller får du skam,
ho ha falliralla,
du skall komma i möla rens damm,
å ho å ha falliralla,
å ho å ha falliralla.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

67
66

3420

Möllaren har vel en passelig tång,
ho ha falliralla,
hugge mig i hjolen och drar mig i land,
å ho å ha falliralla ,
å ho å ha falliralla.

Men möllaren skar si ett asspespjut
ho ha falliralla,
han potta den karingen länger ut,
ho å ha falliralla,
å ho å ha falliralla.

Käringen sjönk og de sa surr,

Käringen sjönk och de sa surr,
ho ha falliralla,
och möllaren stod i en bosske på lur,
å ho å ha falliralla,
å ho å ha falliralla.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

68
67

3420

När solen tender sina strålar.

När solen tender sina strålar,
med ömhet tänker jag på dig,
när aftonrädnan glans sin målar,
så är min tanke blåt hos dig.

Du var den förste, som jag älskade,
du var den förste jag tillbad,
för din skull är mitt hjerta fångsladt,
din bild uti mitt hjerta jag har.

Jag kan ej skiljas från din sida,
mitt hjerta svarar endast nej,
all annan oro kan jag lida,
men öfverge dig kan jag ej.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

69
68

3420

Nu reser jag till fjerran landen,
adjö farvel min lille ven,
räck mig ej den falska handen,
den trogna har jag gifvet dig.

När lifvet mig ej mer behagar,
och jag till dett en ledsnad bär,
då önskar jag få sluta mina dagar,
om Gud dett är vad jag begär.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

70

3420

I skog och gröna lunder, där blommar hö och strå.

I skog och gröna lunder,
där blommar hö och strå,
men dina milda ögon blå,
di tittar jag så hjerteligt på,
men kan dem aldrig få.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

71

70

3420

Dagen lider och natten skrider.

Dagen lider och natten skrider,
och alla stjärnor tändas up i kväll,
men jag skall venta till lit på kvällen,
så skall jag resa till min lille vän.

Och kan jag inte till vännen komma,
varken rida eller gå,
så skall jag vänta till den ljufva sommar,
så skall jag åka i karøetten blå.

Men jag är ledsen, jag tror jag tröttnar,
jag tror jag öfvergifver altihop,
nu skall jag öfvergiva sypa brennevin,
nu skall jag öfvergifva spela kort.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

— 72
71

3420

Hör du min lilla flicka.

Hör du min lilla flickamed ett ord,
vill du gifta dig, när du blir stor,
jag vill gerna ha dig,
jag skall ej bedra dig,
jag skall tala till din far och mor.

Och vill du inte, så säg bara nej,
för lika litet, kan dett kvitta mej,
ja gifver du mig kotgen,
struntar jag isorgen,
så kan var och en vara glad för sej.

Hör ni min moder lilla med ett ord,
får jag gifta mig, när jag blir stor,
jag kan spinna vefva

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

73

72

3420

med
sköta snelt ~~med~~ nefva,
sade lilla Lisa till sin mor.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

74

73

3420

Menar du krusar dig.

Menar du krusar dig,
fast du så riker är,
rikedom ~~den~~ snart försvinna kan,
men kärleken den blir aldri kall,
om den upriktiger är.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

75
74

3420

Jag är en liten fattig flicka ung

Jag är en liten fattig flicka ung
är född af ~~fx~~ ärliga föräldrar.
men du har lagt på mig en börda tung,
den ingen ifrån mig kan skilja
utan den vennen den jag har kär
gud vet, om han mig trogen är
och bär ett redeligt hjerta.

Min vän du sök ej efter rikedom
du tänker rikedom att vinna,
men rikedom är en förgängelig ting,
den kan så snart försvinna,
gud han är nådig och han är vis
begynnelsen är aldrig ändan lik
dett se vi här i våra dagar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

76
75

3420

Fast jag är fattig och du är rik,
så är jag likväk rik på äran
och ventar mig ett evigt himmelrik,
när jag från världen skall henfara,
Gud unnar mig mitt dagliga bröd
och himmelriket, när jag blir död,
så har jag rikedommar vunnet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

77
76

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Si aldri komma skall den dagen.

Si aldri komma skall den dagen,
du af mitt hjerta otrohet finner,
för dig min kärlek ^erdeligt brinner,
så länge blodet i mig är varmt,
trala trala....

Om tårar skymma vill mitt ~~öga~~ unga öga,
jag tänker då så här, dett båtar föga,
och vill för hårt mitt unga hjerta slå,
jag tystnar dett och sjunger så,
trala trala.....

Vid vassen af den klara stranden,
där tyktes alltid kärlek susa,
ack ömma känslar dig förtjusa,

78
72

3420

lef lyckelig, dröm alltid selt,

trala trala.....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

79

78

3420

Menar du att jag så förlorader är,

Menar du att jag så förlorader är,

fast jag dig ej ~~maxfax~~ kan få,

menar du att jag sorgekläderna bär,

fast jag dig inte får, nej inte sår

är du den likaste ej heller den rikaste

som uti våra församlingar finns,

dett vill jag försäkra dig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

80
79

3420

God afton min flicka är kärestan bortrester.

God afton min flicka är kärestan bortrester

beklagar jag dig

ja han är bortrester

men jag får himma vara i sorg

och bekymmer han lemnat har åt mig.

God afton min flicka din skål vill jag dricka

en gång eller två

till dess att jag blir färdig

till dess att jag blir färdig

att resa här ifrån.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

81
80

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

82
87

Om jag dig kläder i siden dett röda
ock silke så fint
ja guldringar fina kan också blifva dina
om du vill blifva aldre kärasten min.

Du må mig inte lokka, du må mig inte pocka
jag har en annan kär.
sjömennens tanker så vit i världen vankar
bland tusendetals flickor i städer och på land.

Godafton min flicka din skål vill jag dricka
trolofvar jag dig
nej trolofningstiden är redan förliden
jag har en annan, som trolofvat mig.

3420

Welkommen velkommen velkommen min käraste ifrån
främmande land

ja här har varit en främling

alt medan du var borte

som velat bortlocka aldra kärestan din.

Då är du visst, då är du visst du är visst

min käraste

dett säger jag dig,

då har du varit trogen, allt medan jag var borte,

därför så är du aldra kärestan min.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

83
82

3420

Som solens glindrande strålar.

Som solens glindrande strålar ,
de ge en ljuflig glans ,
så gör en segerfana, som står på festningens skans,
så gör en tecker lilja,
som rann ur jordens sköt,
likaså en unger flicka ,
med dygdens purpur söt.

Som ung och oförståndig,
Jag mig än räkna får ,
en yngling helt okunnig
omkring en tjuge år,
dock vågar jag att skrifva
få ord af ömt b^egär till dig
min ros och lilja,
om du mig kärast är.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

84
85

3420

Men om jag hade englaröst och tunga ytaf stål
jag kunde ej utföra de stora kärlekssår,
som för den flickan kära har svidet i mitt bröst,
jag önskar dig den äran,
som han med sonen löst.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

85
87

3420

Längtdad hafver jag efter dig.

Längtdad hafver jag efter dig min lile ven,
liksom foglen efter tjusande dar
för vart en ända gång ,jag dina ögom såg,
så blef jag i hjertat så glad.

Rikedom och penningar ja silver och guld
de har du ej att venta utaf mig,
men ett uppriktigt hjerta
du finna skall hos mig,
så länge jag har anda och lif.

Rikedom i världen jag aldrig kan få,
ej heller vill jag dett efeterstå,
men gifver ~~mig~~ gud mig helsan mitt dagliga bröd,
så lefver jag förnöjder ändå.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

86
85

3420

Nu märker jag med stort besvär .

Nu märker jag med stort besvär,
du har vel en~~g~~ annan kär,
men ackta dig vel ,att jag ej vet,
att du otrogen är.

skall ro och nöjen ändå få,
som vi har haft ihop,
så önskar jag mig på
den ort,där jag dig aldrig ser.

För mina ögon kan jag ej låta se,
en annan i din famn,
där jag så ofta vilat mig
och sofvet på din arm.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

87
86

3420

Skall ro och nöjen ändå få ,
som vi har haft ihop,
skall jag nu öfvergifva dig ,
så gråt mitt öga gråt,
dett smärtar ju mitt klämda bröst,
som sorgen förer ut,
Gud skänk mig någon liten tröst,
jag ventar mig till slut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

88
7

3420

Nu är den ljufliga vårens tid.

Nu är den ljufliga vårens tid,
då alt vill grönska på marken,
och luften flecktar så varm och blid,
och rönnen blommar i parken,
och gulstänk fjäril i rosen gungar,
och svanen simmar med sina ungar ,
på mörkblå våg, på mörkblå våg.

På festet solen i högan loft
den neta dagen nu sitter,
och dricker dagvin och rosendoft,
och lyss på foglarnas kvitter,
den glada göken i lindens krona,
sitt kända kuku på nyt hörs tona
i grönan skog, i grönan skog.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

89
88

3420

Af alt dett goda, som man får här,
af alla jordiska drycker ,
kaffetåren den bästa är,
den skänker meniskan myket,
den styrker kroppen,
den lifvar själen,
den känns i hjessan ,
alt ner i helen,
å ja, å ja.

Ack sjöna måne, tag mig till dig,
för jorden är mig så trånger,
här är slätt ingen, som saknar mig,
för sådana fins här så många,
ja lyckelig är du o måne klara,
som får så högt över jorden fara,
och blåt se på, och blåt se på.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

90

89

3420

Unga flicka i din vår.

Unga flicka i din vår,
bind ej myrtenkransen,
dansa medan du dett får,
snart går du ur dansen,
trala trala ..

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

970

Skane
Ingetad

3420

nyss av Miss Beaton
fr. Virbik

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Flickorna går i dansen med röda guldband / ringdans /

92

91

Flickorna går i dansen med röda guldband,
de binder di om sin kärastes, *hand*
de binder du om sin kärastes hand.

Ack kära min lilla flicka,
bind icke så hårt,
jag ämnar icke ~~att~~ resa långt bort,
jag ämnar icke att resa långt bort.

Men hastigt uti skogen den gossen försvann,
di sökte efter honom med hundra ~~man~~ man.
di sökte efter honom med hundra man.

3420

Ja vill i mig något,
så har ni mig härt,
dig håller jag så hjertelig kär,
ja dig håller jag så hjertelig kär.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

93
23

3420

Tag en annan, tag en annan.

Tag en annan tag en annan

som jag, som jag,

hej lurum, hej larum,

hej lustig som jag.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

91
93

3420

Ackta dig för den gamle gråskeggade gubben.

Ackta dig för den gamle gråskeggade gubben,
som sitter och marrar uti bänkakrogen,
trala trala...

LUNDS UNIV:
FOLKMINNES-
ARKIV

95
74

3420

Bromsen och broman..

Bromsen och broman,
katten slog på troman,
så fyra myss di gick i dans,
så hela jorden runga,
tre trapper gick jag,
fyra kyssa fick jag,
hade jag flera trapper gåt,
så hade jag flere kyssa fåt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~90~~

95

3420

3420

Jag har varit i hörby,

Jag har varit i Hörby,

Jag har varit i Hörby,

Jag har varit på Dalby krog,

där fick jag kaffe,

där fick jag toddi,

där fick jag pilleknepparna sju,

är dett liknånting,

är dett liknånting,

där inne ref jag min klänning itu.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

97

96

3420

Vi skall gå i hagen och leka.

Vi skall gå i hagen och leka,

där får vi jimerlam,

hela jimeren gifver jag dig,

ta dett du fick av mej,

ta dej en jimmer.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

98
92

Skåne
Västerås

Stämhet i den stora Mollers

3420

i Askaröd visbok

lärar Jean O. W. Moller

i Stafshult, avskrivet

av Nils Bengtsson

Hennebrega

Harlösa

Denne daler han skall vandra.

Denne daler han skall vandra,

från den ene till den andre,

låt en gå, låt en gå,

låt en aldrig stilla stå.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

99

~~22~~

3420

Him kom mannen ridanes.

Him kom mannen ridanes och var drucken,
du ta min sal du ta min hest,
för sängen tjenar mig aldra best,
och jag är drucken de kan du se,
för nu är jag så drucken.

Him kom kvinnan stöltanes och var drucken,
du ta min bötta, du ta min spann,
hjelp mig i sängen till ~~mi~~ min man,
för jag är drucken de kan du se,
för nu är jag så drucken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

100

3420

Him kom pigans svinganes och var drucken,
du ta min krona, du ta min krans,
för jag har varit på lunda dans,
och jag är så drucken de kan du se,
för nu är jag så drucken.

Him kom drängen ridanes och var drucken,
du ta min meja, du ta min le,
för jag har varit i lunda he,
och jag är drucken de kan du se,
för nu är jag så drucken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

101
100

3420

Him kom pågen hoppanes och var drucken,
du ta min hua, du ta min hatt,
för jag har druckit den långa natt,
för jag är drucken de kan du se,
för nu är jag så drucken.

Him kom gruban slaskanen och var drucken,
du ta min hosa du ta min sko,
för jag har blötad i bägge to,
och jag är drucken de kan du se,
för nu är jag så drucken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~102~~
101

3420

I fjor så hade jag mig en vän.

I fjor så hade jag mig en vän,
men i år har där en annan taget den,
dett var vel ej den rare,
ja låt mans honom fara,
för jag kan få en bättre igen.

Ja här är inga gossar till att tro,
stor falkhet uti deras hjertan bor
när di skall ut å vandra,
så taga de sig andra,
på landet och på böljan den blå.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

103
103

3420

Betänk och besinna dig en gång,
när du tycker tiden görs dig lång,
när du skall börja vila med en annan vid din sida
vila ensam blifver natten altför lång.

Betänk dig in i evighetens land,
när frälsaren ⁿropar dig vid namn,
då är du likt ett väder,
du har ej bröllopskläder,
du kommer så obetänksamer fram.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

103

3420

En jungfru hon gångar sig på högande berg.

En jungfru hon gångar sig på högande berg,

Hon skådar i djupan dal,

där fick hon se ett gångande skepp,

som fullt af grefvar var.

Dett var den yngste grefve n,

som upå skippet var,

han ville den jungfrun trolofva sig,

så unger som han var.

Ungersven drager upp guldringarna fem

och sätter på jungfruns hand,

trolofvad är du min lilla ven,

dett är ett kärleksband.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

105

105

3420

Hvad skall jag svara moderen min,

när jag nu kommer him.

ack säg.ack säg du lilla ven

du hitt dett i grön äng.

att för minn moder så ljuga,

det går slett icke an.

då är dett bättre att tala sanningen,

det är ett kärleksband.

Ungersven bad sig allena

sin aldra käraste ven,

att han skulle litet bortresa

och komma snart igen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~100~~

~~105~~

3420

När ungersven var bortrester,
fick hon sig en annan vän,
den hon tillförne hade älskad,
och älskade honom än.

När tre år voro förlidna
kom ungersven igen,
så frågade han käre faderen sin,
hur mår aldra kärasten min.

Du har varit så länge bortrester,
i dag står din käraste brud,
vim kan nu blifva vennen din,
dett vet allena Gud.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

107

106

3420

Ungersven gångar sig i kammaren in
han kammar och han krusar sitt hår
sen gångar han sig till den bröllopgård
alt där som bröllopet står.

Så tager han bruden i snövit hand,
och d ansade golfvet omkring
så sakta som di dansade
så bleknade hon på kind.

Men varför är du så blek
och icke är något röd
de hafva ej talad sanningen
de har sagt att du var död.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

108
107

3420

Ungersven gångar sig åt kammaren in,
slår dörren i lås efter sig,
sen setter han sig på förgyllande stol
och skrifver dett långa bref.

När brefvet dett var skrefvet
och timman var förbi
så drager han up sitt förgyllda svärd
och sticker dett i sitt lif.

När blodet begynnar rinna
som strida strummar ner
så locker han up den kammaredörr
bad sköna jungfrun se.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

109

108

3420

Ack hör i unga flickor
hur ynkeligt dett är
att tala med faléka tunger
och ha så en annan kär.

I himmelen, i himmelen, i himmelens trånga port
där får vi en gång svara
för hur illa
vi har gjort.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

110
109

3420

Här skall blifva bröllop snart tror jag.

Här skall blifva bröllop snart tror jag

friar jag så får jag ja, tror jag

om flickan hon vill gifta sig

friar jag så får jag ja.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

111
110

3420

Gräshoppan sig till myran går.

Gräshoppan sig till myran går

hon bad om hon kunde få låna tre ting,
som henne kunde tjena till föda över vinteren.

Myran till gräshoppan sa,

var var du då varme då

då vi uti ängarna voro så trägna

då spelade du och hade roligt,

så gärna som en mamsell du dansade.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

112
///

3420

Ja rio janerio.

Ja rio janerio, dett är ett land, som duger
och ta mig sjutusan om jag står för er och juger
på rio janerio, på rio janerio.

Där utaf socker och rusin kan man lefva
gå och kostymmera som Adam och Eva.
på rio janerio, på rio janerio.

Guld vexer där på åckren som potatis
silver kan man taga gratis
på rio janerio, på rio janerio.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

113
H2

3420

Hvi fröjdas mitt sinne,då sorgen likväl.

Hvi fröjdas mitt sinne,då sorgen likväl

ett saknadens minne förföljer min själ

o lidande hjerta,som,oroligt slår

ack nu är dett vår.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

114
//3

3420

Tänkespråk.

De vill sie, att den är den starkaste,
som står mest ensam, den är Gud närmast.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

115

114

3420

Jag hafver ingen kärare alt upå denna jord.

Jag hafver ingen kärare alt upå denna jord
än dig min ~~ix~~ min ven, jag hafver i mitt sinne
mitt hjerta är bundet alt med en sorg så stor
varföre min a tårar nu rinna.
för dig min vän jag hafver i mitt sinne
jag önskar af allt hjerta, du kunde blifva min,
men kanske är jag alt för ringa.

Nog vet jag, att du dig en rikare kan få
ja dig uti världen utleta,
fast mången häb sträfvar efter rikedommen stor,
men kunna finna dem, som sig förtrycka,
min gud har gifvit mig min lilla andel,
hvim kan nu här lefva och intet hafva fel,
om den vill nu menska kallas.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

116
115

3420

Jag är vell här i världen ett fattigmans barn
jag hafver vråken gods eller gårdar
men jag tror att herren han hjälper mig ändå
och han sig vell om mig vårdar
fast jag i/sorg och nöd, får äta mitt bröd
jag sorger efter dig intill min bleka död
och så länge som blodet i mig röres.

Men ett uppriktigt hjerta du finna skall hos mig
fast jag inga rikedommar hafver
så tror jag att herren hjeper mig ändå
fast jag inga venner nu hafver
som mig hjälpa här i denna tunga värld
jag får nu här lefva med sorg och besvär
gud hjälper mig tiden att slita.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

117
116

3420

Fast falskhetens tungor di så förföra mig
och dära's hjertan äro så hala
dett blifver väl en gång, di får svara war för sig
hvim kan nu här neka den talan
när vi alla skulla för dommare'n att stå
då får vi ju veta hur vi här lefvat har
hvad vilja vi då herren gud svara.

Ja orden uti munnen, di äro så söt,
och hjertat ett annat vel menar
jag må dig likna vid ett förtorkat träd,
som intet hafver inga färska grenar
hur skall man kunna venta någon frukt därutaf,
när som dett bortvissnar var dag ifrån dag,
och dett så alldelas borttorkar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

118
772

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

119
118

Har jag ej mera tröst att förventa utaf dig.
så harren gud han dig nu velsignar
för vart ändaste ord, som du talat har med mig,
haf tack för var stund och var timme
haf tack för vart år, haf tack för var dag,
att jag dig aldrig glömmar, förrän jag legs i graf
och di mig i jorden nedgömma.

Men herren han vet vel best hur dett går
innan vi från världen skulla vandra
fast jag här får fella så mången onödig tår
och söka mitt bröd ut hos andra
men denna korta tiden hon går vel snart förbi
och sen önskar jag att vi varandrax fingo se
i himmelen hafv en stor glädje.

3420

Nu slutar jag min visa och bjuder dig farväl
jag orkar ej längre att skriva
för tårarna, di rinna ner på min bleka kind
och du min lile ven be:innar
hvad som här uti denna lilla visan nu står
så kan du väl veta, att jag dig håller kär,
nu slutar jag henne med tårar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

120
119

3420

En visa mig lyster att sjunga.

En visa mig lyster att sjunga för dig min lille vän
som jag håller så kär
för flickor för gamla och för unga
jag älskar eder alla, men jag stannar lite här
en flicka har jag utvalt för alla,
den jag hafde tänkt att skulla blifva min,
men här är många, som på henne klandra,
för dett hon har bedragit mitt hjerta och mitt sinn.

Ack ömaste flicka på jorden varföre vill du nu tro
sådant prat och vara din vän så otrogen
igenom de de falskes förtal och förackt,
nej var nu din vän så uppriktig
och öfvergif aldrig den,
hålt vad du hafver lofvad, att blifva min trogne och
ömaste vän.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

127

3420

Jag söker ej min vän ibland di rike
för jag är allena med min fattidom nöjd
Ändast jag kunde få lefva i friden med vännen
dett vore min fröjd ,
men världen är bedrägelig funnen,
dett hafver vel mången försökt,
ja här är så många falska tungor,
som vilja förföra vennen så söt.

Ack söta du vänligt mig svarar,
jag klappar på ditt hjerta med raderna få,
om du min lille vän ville vara,
men vill du dett inte så svara mig ändå,
så får jag utsöka mig en annan,
kanhenda jag din like aldrig får,
men skulle jag den sorgekalken dricka,
så får jag till slutet ogifter gå.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

122

121

3420

Jag önskar jag kunde få vaka
och bedja min gud om en uppriktig vän
en fogel han hafver och en maka,
så sjunger han så gladeligt,
när han träffar den igen,
ja jag vill nu bedja och lofva,
ty ensam uti världen jag är,
på himlafadrens armar vill jag sofva,
han alla mina sorger uti sitt hjerta bär.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

123

129

3420

Din fader och din moder,
din syster och din bror,
di tycker vel att jag är för ringa för dig,
orsaken är vel att jag ej penningar har,
men jag är alt för goder, att vara någons narr.

På dans och på nöjen, där har du varit min,
men under brudekronan där blifver du ej min
du skakad har min ära uti mina ungdomsår,
men dett du hafver utsåt,
du själf vel skörda får.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

123

3420

Dina rosenröda kinder, din sockersöta mun,
di hafva på mig lagt en börda, som var tung,
ja hela ditt utseende är rarare än guld,
och vackrare gosse träder aldrig på mull,
om dagen i mitt arbet, så är du i mitt sinn,
om natten uti sömnen, så är du i min dröm,
om morgonen, när jag vaknar, vim saknar jag, då,
jag saknar lille vännen, ^{den} jag alltid tänker på.

O högaste himmel och djupaste jord
må ynka sig öfver en, som ej kan vara goder nog,
dett du ängsligt att tyckas vara må
att sörja för en vän, som man aldrig kan få.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

125
124

3420

Nu slutar jag min visa och bjud dig farväl
haf tack för den tiden du varit min vän
för jag har varit trogen och uppriktig emot dig,
men du har varit falsk och otrogen emot mig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~126~~
125

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En sed i fordna dagar på landet ännu är: (Kardevisan).

127

126

En sed i fordna dagar på landet ännu är,
att kardegille göra då matmor alltid plär
att bjuda byjens pigor och några kjäringar
att komma för att karda från kväll till ljusan dar.

När dett mot kvällen lider
så börja pigorna med såpa tvetta halsen
och smörja fletterna.
Sen särk de på sig taga och strumpor åfvanpå,
och gummerna sig skura så godt som di förmå,

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

128
/27

När de sig hafva pyntad ,så vandra di åsta
med karderna i handen och den och var är glad
att nu få komma samman och prata om allting ,
som hafver skett i byjen och allestens omkring.

När kläcken slagit nio,
så börjar kära far att blifva yr i mössan
och föga vet har kvar,
mor då till honom säger
jag tror du illa mår.
dett är nu mycket bättre ,att du till köjs nu går.

Mor tager far vid armen och leder honom bort till sängen
där han insomnar fort,
att maran honom rider,han tror i drömmarna,
han snarkar så dett knakar i sängastolparna.

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

129
/38

När klåkan slaget tio

så börjar pigorna som di fåvitske jungfrurna att blifva

sömniga

då sitta di och nicka och ögonen bli små

och gummerna som oftast snusdosan helsa på.

Men mor förstår att bota, att di ej nicka mer ,

hon tager kaffekittelen och än en kopp dem ger

Strax börjar mun och kardor som trommestickor gå

ja de är ganska sällan, att munnen stilla står.

Så lifligt di omtala hur vacker Ola är,

hur Per i varje piga på stunden blifver kär

ja Anders han är skäfbent och Jeppa är ett nöt

en qvicker självm är Erik. men Jöns är rar och söt.

3420

Men stackars mor hon spring i stugan ut och in
än är hon uti köket.än får hon i sitt sinn
att gå i sommarstugan för att där efterse,
att ej den gråe katten har gjort förargelse.

I köket står en käring och uti gröten rör
att den ej svedd skall blifva
men få den smak som sig bör
hon rör så svitten lackar på hennes pannan ner,
men mor hon svär och säger att hon skall röra mer.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

130

129

3420

Mor breder duk på bordet och setter däruppå
ett grötfat med smörhåla, svinsylta och gorå
och stekta lår och vingar af höns och mycket mer
och alla sig nu setta vid bordet blygsamt ner.

Strax börja di nu äta med smakelig abeti
di prisa och berömma matmor för varje bit,
en sådan gröt som denna di aldrig hafva fåt,
och sådan stek och kaka, ja ak vad det är godt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

131
750

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

132

Majvisa. All världens skapare af evighet. (2)

All världens skapare af evighet
mej var velkommen
du hafver allting velberedt,
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Den lilla lärkans ljufva klång
mej var velkommen
bebådar oss mejmånads sång
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Nu stå vi här vi påga små
mej var välkommen
i ger oss lit och låter oss gå
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

3420

Till pigan:

Nu setter vi mej uti din säng
mej var välkommen
ackta dig naboens dräng.
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Ett annat år vi kommer igen
mej var välkommen
så står där en vagga vid din säng
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Och när di har sjunget och ingen kommer ut
och ger dem något.

Ligg och sof din gamle stut,
mej var välkommen
till kråker och ramna de asa dig ut
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

133

3420

Låt vexe korn på åckrarna
mej var välkommen
och gräset gro i ängarna
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Nu setter vi mej uti ert tak
mej var välkommen
så kommer vi igen om pingesdag
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Till drängen:

Nu setter vi mej uti ert le
mej var välkommen
vill ni icke tro de kan ni gå ut och se
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

124

3420

Gif ost och smör och mjölken söt
mej var välkommen
bovete till bovetegröt
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Låt hönan gifva ägg på fat
mej var välkommen
till pannekaka äggamat
sommaren är så ljuflig för ungdommen

Häng hommle stark på stängerna
mej var välkommen
och besk malurt i ängarna
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

135
134

3420

Tillägg:

Gräset vexer i lierna

mej var välkommen

drängarna går till pigorna

sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Gräset vexer i ängarna

mej var välkommen

pigorna håller af drängarna

sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Så kan den också sjungas:

All världens skapare af evighet

hör dett vi nu bedje

du hafver allting väl beredt

var oss alla nådig Gud med glädje.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

130
185

3420

Avskrift av hvarlatsen.

Den välsignade långfredagsnatten
då vår herre jesus skolle till döden gå,
såg han pinnan för sig stå,
bleknade faderen och sade till sonen
min son, statt i stadliga, strid med andeliga,
ty denna världen är förgängelig,
då kom jesus moder också gångande
så sin son på korset ståndande,
såg dett heliga blodet nederran,
då lockte jesus up sina ögon och sade
jo detta lider jag för både kvinna och man,
ho denna bön läsa vill och läsa kan
tre gånger om aftonen ,tre gånger om morgonen
innan han smakar guds bröd,
skall aldri hans själ komma i helvetets glöd.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

137
136